

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/148/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118207929
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:6118207929.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a sudcov JUDr. Anny Kašajovej a Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpená Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: E. C., P. XX.XX.XXXX, X. E. E. L. XXXX/XX, XXX XX Y., o zaplatenie 883,69 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 28. novembra 2018 č.k. 4Csp/92/2018-85 takto

rozhodol:

Odvolačiaci súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ktorou žalobu zamietol a vo výroku, ktorým priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 23% z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 195,24 EUR, spolu s úrokom z omeškania 5,05% ročne zo sumy 5,68 EUR od 04.08.2015 do zaplatenia, 5,05% ročne zo sumy 28,19 EUR od 04.09.2015 do zaplatenia, 5,05% ročne zo sumy 28,19 EUR od 06.10.2015 do zaplatenia, 5,05% ročne zo sumy 36,90 EUR od 04.11.2015 do zaplatenia, 5,05% ročne zo sumy 41,58 EUR od 04.12.2015 do zaplatenia, 5,05% ročne zo sumy 54,70 EUR od 31.12.2015, na číslo účtu: IBAN: H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, SWIFT kód: S., VS: XXXXXXXXXXXX, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 23% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia istiny vo výške 195,24 EUR spolu s úrokom z omeškania 5,05% ročne zo sumy 5,68 EUR od 04.08.2015 do zaplatenia, 5,05% ročne zo sumy 28,19 EUR od 04.09.2015 do zaplatenia, 5,05% ročne zo sumy 28,19 EUR od 06.10.2015 do zaplatenia, 5,05% ročne zo sumy 36,90 EUR od 04.11.2015 do zaplatenia, 5,05% ročne zo sumy 41,58 EUR od 04.12.2015 do zaplatenia, 5,05% ročne zo sumy 54,70 EUR od 31.12.2015 do zaplatenia, zmluvnej pokuty vo výške 688,45 EUR a trov konania titulom neuhradenia ceny za poskytnuté služby, žalovanému právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Slovak Telekom, a.s..

3. Vec právne posúdil podľa ust. § 43 ods. 1 písm. a/, § 43 ods.12. §44 ods.1 zák. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, §524 ods. 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

4. Považoval za preukázané, že na základe zmlúv o poskytovaní verejných služieb a dodatku medzi sporovými stranami vznikol záväzkovo-právny vzťah. Žalobca sa zaviazal aktivovať žalovanému ním zvolený program a sprístupniť s ním spojené elektronické komunikačné služby. Využívaním služieb verejnej mobilnej siete žalobcom vznikla žalobcovi pohľadávka za služby, nehlasové služby a mesačné

poplatky za aktivovanie zvoleného programu služieb, z ktorej si žalobca v konaní uplatnil v sume 195,24 EUR. Konštatoval, že žalovaný svoj dlh voči žalobcovi z titulu nezaplatenia ceny za poskytnuté sprístupnenie a používanie zvolenej elektronickej komunikačnej služby pred podaním žaloby ani v priebehu súdneho konania neuhradil ani nereklamoval vyúčtovanie faktúr, preto žalobe za poskytnuté služby vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 195,24 EUR.

5. V časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 688,45 EUR žalobu zamietol. Vychádzal z predložených listinných dôkazov a z ust. §544 Občianskeho zákona, v zmysle ktorého dohoda o zmluvnej pokute musí spĺňať náležitosti vyžadované u každého právneho úkonu § 37 OZ a musí byť určitá a zrozumiteľná, inak je neplatná. Mal za to, že dojednanie zmluvnej pokuty nespĺňa, podmienku určitosti právneho úkonu. Uviedol, že zmluva o pripojení a dodatok k zmluve o pripojení, obsahujú niekoľko povinností účastníka rôznej závažnosti a v zmluve a dodatku uvedená formulácia povinností neumožňuje posúdenie, porušenie ktorej povinnosti účastníka je sankcionované zmluvnou pokutou a taktiež nie je možné posúdiť primeranosť výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k zabezpečenej povinnosti pre jej neurčitosť. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, ktorý v rozsudku sp. zn. 2 Odon 90/97 vyslovil, že pri formulácii dohody o zmluvnej pokute spôsobom „ak účastník v priebehu platnosti zmluvy poruší svoje zmluvné záväzky,“ neboli v dohode o zmluvnej pokute dostatočne určite popísané povinnosti, ktoré mali byť zaistené zmluvnou pokutou. Zo slov porušenie zmluvného vzťahu nemožno vyvodíť, ktoré konkrétne povinnosti zo zmluvného vzťahu, poprípade ich určitý súhrn mal byť zaistený zmluvnou pokutou, čo je podmienkou pre to, aby pri ich porušení mohla byť uplatnená táto sankcia. Poukázal tiež na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 28Cdo/1526/2009, v ktorom sa uvádza, že zmluvné dojednanie, podľa ktorého je povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu viazaná na porušenie zmluvného vzťahu, je pre neurčitosť neplatné, pretože z neho nemožno vyvodíť, ktoré konkrétnej povinnosti zo zmluvného vzťahu majú byť zabezpečené zmluvnou pokutou a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. M Obdo 4/2003, v zmysle ktorého v dohode o zmluvnej pokute musí byť povinnosť, ktorú zmluvná pokuta zabezpečuje vymedzená určito, inak je dohoda neplatná.

6. Uviedol, že ak hlavná zmluva obsahuje viacero záväzkov, ktorých obsahom sú rôzne práva a povinnosti zmluvných strán, musí dohoda o zmluvnej pokute nezameniteľným spôsobom identifikovať povinnosť, ktorej porušenie bude sankcionované zmluvou pokutou („zabezpečovaná povinnosť“). V prípade, ak zabezpečovaná povinnosť nie je v dohode o zmluvnej pokute vymedzená dostatočne určito a zrozumiteľne, je dohoda o zmluvnej pokute z tohto dôvodu neplatná. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca jednoznačne nepreukázal dojednanie zmluvnej pokuty, nepreukázal jej dohodnutú výšku ani povinnosť, ktorú žalovaný porušil, na základe čoho mu vznikol právny titul žiadať zaplatenie zmluvnej pokuty. Uviedol, že dojednanie zmluvnej pokuty v paušálnej výške, ako vyplýva zo žaloby (pokus o pokonávku), bez ohľadu na závažnosť a význam porušenej povinnosti je sankciou neprimeranou, preto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, na základe čoho žalobu v časti zmluvnej pokuty zamietol. Uviedol, že uplatnenú zmluvnú pokutu vo výške 688,45 EUR žalobca nepreukázal listinnými dôkazmi. Vzhľadom k tomu, že sa žalovaný s plnením peňažného dlhu dostal do omeškania, zaviazal ho súd prvej inštancie aj na zaplatenie úrokov z omeškania z dlžných súm, ktoré boli mesačne fakturované v uplatnenej výške úročenia 5,05% ročne so začiatkom úročenia od nasledujúceho dňa po dni splatnosti jednotlivých faktúr až do zaplatenia.

7. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods.1, §262 ods.2 CSP s tým, že pri rozhodovaní posudzoval úspech vo veci.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti, v ktorej žalobu zamietol, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a žiadal rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmať a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho zmeniť a žalobe o zaplatenie 688,45 EUR, vyhovieť, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku ho zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Namietal, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil [odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP].

10. Uviedol, že účelom zmluvnej pokuty je donútiť dlžníka pod hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu splneniu záväzku a zmluvná pokuta predstavuje predovšetkým hrozbu dlžníkovi, že pokiaľ nespĺni svoju zmluvnú povinnosť, vznikne mu povinnosť poskytnúť pre tento prípad dojednané plnenie, t.j. pokutu. Konštatoval, že dojednaná zmluvná pokuta má predovšetkým čeliť porušeniu povinnosti. Právny

predchodca žalobcu a žalovaný si dohodli zabezpečovací inštitút zmluvnej pokuty pre prípad porušenia záväzku viazanosti, ktorý je definovaný v bode 3. Dodatku, a ktorý okrem iného podľa písm. c) tohto odseku je: nezaplatenie ceny za poskytnuté služby účastníkom do 45 dní po splatnosti, na základe ktorého vznikne podniku právo na odstúpenie od Zmluvy. Uviedol, že žalovaný sa dostal do omeškania s platením faktúr za služby poskytované právny predchodcom žalobcu, čím porušil svoje povinnosti poskytnúť žalobcovi zmluvné dohodnuté protiplnenie, t.j. neuhrádzať faktúry vystavené za poskytnuté služby riadne a včas, ktoré porušenie zmluvných povinností súd prvej inštancie nezohľadnil.

11. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nereflektuje požiadavku ust. § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie pristúpil k hodnoteniu predmetnej podmienky v čisto všeobecnej rovine, nezaoberal sa nárokom na zmluvnú pokutu s ohľadom na konkrétne okolnosti, t.j. skutočne nárokovanú výšku zmluvnej pokuty vo vzťahu k výške dlžnej sumy, časové obdobie, v ktorom bol žalovaný v omeškaní, závažnosť porušenia povinnosti a pod. Uviedol, že spôsob, akým došlo medzi stranami k dohode o zmluvnej pokute, je individuálne dojednanie zmluvnej pokuty, a to práve s ohľadom na to, že žalovaný mal možnosť vybrať si mobilný telefón a k tomu poskytovanú službu zo širokej škály ponúkaných tovarov a služieb, k čomu bola napočítaná suma zmluvnej pokuty. Konštatoval, že zmluvná pokuta predstavuje paušalizovanú náhradu škody, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku nesplnenia záväzku žalovaného zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu. Škoda pozostáva z ceny telefónu a sumy, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku poskytnutia iných služieb za akciové ceny práve s ohľadom na dobu viazanosti. Uviedol, že zmluvnou pokutou si žalobca zabezpečuje zároveň návratnosť poskytnutej zľavy zo stanovenej ceny poskytovanej služby, alebo navrátených zariadení, ktoré boli žalovanému poskytnuté v rámci zvýhodnenej ceny. Konštatoval, že základ výšky zmluvnej pokuty uvedený v zmluve, resp. v Dodatku, ktorý v závislosti od počtu dní omeškania klesá, zohľadňuje zľavnenú cenu a v prípade predčasného ukončenia zmluvného vzťahu v dôsledku porušenia povinností má zabezpečiť návratnosť prostriedkov investovaných právny predchodcom žalobcu do poskytnutej zľavy. Uviedol, že právny predchodca žalobcu určil základ výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k cene poskytnutého zariadenia a zľavnenej cene za poskytované služby a v prípade neplnenia si svojich povinností bol žalovaný povinný v podobe zmluvnej pokuty vrátiť cenové zvýhodnenie, ktoré požíval počas trvania záväzkového vzťahu. Zdôraznil, že žalovanému bola vyúčtovaná zmluvná pokuta v zníženej výške 688,45 EUR, so zohľadnením počtu dní, ktoré uplynuli z doby viazanosti, a to vrátane dní, počas ktorých bol žalovaný ešte pripojený (resp. poskytovanie služieb vo vzťahu k SIM karte ešte nebolo prerušené), avšak neplnil si svoje zmluvné povinnosti riadne a včas platiť cenu za poskytnuté služby. Uviedol, že zmluvná pokuta bola v Dodatku vyjadrená DEGRESÍVNYM spôsobom, čo znamená, že základ zmluvnej pokuty (vyjadrený v Dodatku) sa znižoval o čiastku zodpovedajúcu počtu dní uplynutých z doby viazanosti, tzn. do doby do prerušenia poskytovania služieb. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.10.2017, sp. zn. 19Co/142/2016, rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 15.08.2017, sp. zn. 4Csp/24/2016 a na rozsudok Okresného súdu Malacky zo dňa 27.10.2017, sp. zn. 7C/256/2016.

12. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

13. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. V zmysle platnej právnej úpravy nesprávny procesný postup súdu, priečiaci sa zákonu alebo inému všeobecne záväznému právnomu predpisu, ktorým sa účastníkovi konania, resp. strane sporu znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu procesný predpis priznáva za účelom ochrany jeho práv a pravom chránených záujmov, je odňatím možnosti účastníka konať pred súdom. Obsahom práva na súdnu ochranu je tiež právo strany sporu, ako aj iného zainteresovaného subjektu na rozhodnutie, ktorého dôvody sú zjavné a zreteľné, pretože práve odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nebude arbitrárny (II. ÚS 383/06, I. ÚS 117/07). Pokiaľ je však právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako jedno z čiastkových práv tvoriacich obsah práva na spravodlivý súdny proces v dôsledku vydania arbitrárneho rozhodnutia bez relevantného odôvodnenia porušené,

je nepochybné, že nedochádza k skutočnej realizácii práva na súdnu ochranu a ku garancii základnej právnej istoty, ale k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces.

15. Základným atribútom odôvodnenia každého súdneho rozhodnutia je právne posúdenie veci a presvedčivosť odôvodnenia. Súdne rozhodnutie nerešpektujúce zásady uvedené v citovaných ustanoveniach o zákonných náležitostiach odôvodnenia je nepreskúmateľné. Nedostatok zákonného obsahu súdneho rozhodnutia sa prejavuje v jeho nezrozumiteľnosti a tým aj nepreskúmateľnosti dôvodov, prípadne nedostatku dôvodov, keď nie je rozhodujúce, že výrok by bol pri správnom odôvodnení správny. V rozpore s korektným a ústavne konformným výkladom ust. § 220 ods. 2 CSP je úplný či čiastočný nedostatok dôvodov rozhodnutia. V nadväznosti na uvedené odvolací súd konštatuje, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva rozpornosť a nesúlad so zákonnými požiadavkami na presvedčivosť odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je presvedčivé ani konzistentné.

16. Podľa ust. § 191 ods. 1 C.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli strany sporu. Predmetom preskúmania odvolacieho súdu je rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ktorou súd zamietol žalobu v časti nároku na zmluvnú pokutu (v sume 688,45 EUR). Vo svojom rozhodnutí v bode 14 posudzuje žalobcom uplatnený nárok na úhradu zmluvnej pokuty a vychádza z obsahu zmluvy o pripojení, formulácie povinností účastníkov zmluvného vzťahu konštatuje neurčitost' výpočtu povinností v nadväznosti na posúdenie primeranosti výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k zabezpečenej povinnosti. Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu odvolacím súdom, tento považuje za potrebné uviesť, že z jeho obsahu nie je jasné a nepochybné, z akého zmluvného vzťahu súd prvej inštancie vychádzal a aké zmluvné povinnosti posudzoval, nakoľko v spise absentuje dôkaz - zmluva o pripojení s príslušným dodatkom. Vzhľadom na uvedené nie je zrejmé, z akých dôkazov súd prvej inštancie posudzoval dôvodnosť, resp. nedôvodnosť uplatnenej zmluvnej pokuty a z obsahu akej zmluvy vychádzal.

17. Podľa ust. § 219 ods. 4 CSP len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný.

18. Vyššie uvedené nedostatky odvolací súd nemôže nahrádzať, pretože podstatou odvolacieho konania je zabrániť prekvapivým rozhodnutiam bez možnosti podania riadneho opravného prostriedku, v rámci ktorého by strana sporu nemala zachovanú plnú možnosť obrany proti argumentom súdu prvej inštancie a došlo by tak k porušeniu zásady dvojinstančnosti súdneho konania. Uvedený postup, v rámci ktorého by odvolací súd nahrádzal chýbajúce argumenty o základných právnych otázkach preskúmvanej veci, by znamenal nezabezpečenie riadneho prístupu k spravodlivému procesu po podaní odvolania.

19. Zákonným následkom vyhlásenia rozsudku je viazanosť súdu vyhláseným výrokom. To znamená, že ho konajúci súd už nemôže sám zmeniť a v písomnom vyhotovení rozsudku musí byť znenie výroku zhodné s výrokom vyhláseným. Prípadnú chybu v písaní, počítaní alebo inú nesprávnosť súd môže opraviť dodatočne osobitným opravným uznesením. Viazanosť súdu vyhláseným rozsudkom v zmysle tohto ustanovenia znamená, že súd nemôže vyhlásený rozsudok zmeniť ani v prípade, že by neskôr zistil, že rozhodnutie nie je správne. V nadväznosti na uvedené odvolací súd poukazuje na zápisnicu z pojednávania zo dňa 28. novembra 2018, v ktorej prvý vyhlásený výrok nie je zhodný s písomným vyhotovením rozsudku v poslednej položke priznaných úrokov z omeškania. Súd prvej inštancie zároveň nesprávnym postupom opravil druhý výrok rozsudku, ktorý je zároveň celý zmätočný a odlišný od druhého výroku písomného vyhotovenia rozsudku. Z písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku teda vyplýva, že výrok prenesený do jeho písomného vyhotovenia nie je v súlade s výrokom vyhláseným na pojednávaní zo dňa 28.11.2018 čím došlo k procesnému pochybeniu prvoinstančného súdu. Odvolací súd zároveň dáva súdu prvej inštancie do pozornosti, že § 40 ods. 3 OSP v Civilnom sporovom poriadku nemá ekvivalent a oprava zápisnice spôsobom, akým bola vykonaná ani nie je možná hlavne pokiaľ ide o výrok vyhláseného rozsudku.

20. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, keď súd prvej inštancie jednak nesprávnym procesným postupom, resp. nedostatočným odôvodnením napadnutého rozhodnutia v tomto smere odňal stranám sporu právo na spravodlivý proces vzhľadom na ich nemožnosť náležite sa brániť proti vysloveným argumentom, pričom v rámci zásady

zachovania dvojinštančnosti súdneho konania tieto nedostatky nemožno napraviť súdom odvolacím, ako aj z dôvodu procesného pochybenia vzhľadom vyššie uvedeného znenia výrokov.

21. Podľa § 391 ods. 1 CSP odvolací súd vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v rámci ktorého bude jeho úlohou doplniť dokazovanie o predmetnú zmluvu o pripojení a jej dodatku, následne vykonané dokazovanie vyhodnotiť, t.j. uviesť, ktoré skutkové okolnosti má na základe vykonaného dokazovania preukázané a ktoré nie, výsledky vykonaného dokazovania právne posúdiť, t. j. zistené skutkové okolnosti subsumovať pod konkrétne právne normy, ktoré sa na daný právny problém vzťahujú, uviesť konkrétny spôsob svojej aplikácie uvedených právnych noriem a ich výklad, rovnako aj uviesť úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní veci riadil. Výsledky vykonaného dokazovania a ich vyhodnotenie bude potrebné uviesť v odôvodnení nového rozhodnutia tak, aby odôvodnenie zodpovedalo zákonným požiadavkám na náležitosti súdneho rozhodnutia a aby bolo stranám sporu zabezpečené právo na spravodlivý proces vo všetkých štádiách súdneho konania. Nové rozhodnutie vo veci musí byť presvedčivé a preskúmateľné v záujme zachovania dvojinštančnosti súdneho konania.

22. Vzhľadom k tomu, že došlo k zrušeniu zamietajúceho výroku napadnutého rozsudku zrušil odvolací súd aj výrok o trovách konania bez ohľadu na to, že tento výrok prvoinštančného rozsudku odvolaním napadnutý nebol, nakoľko výrok o trovách konania je závislý od rozhodnutia o napadnutom výroku.

23. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 396 ods. 3 CSP) v novom rozhodnutí vo veci.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).